

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobkyně: **L. V. H.**, zastoupené Mgr. Martinem Kolářem, advokátem se sídlem Masarykovo nám. 3/3, Děčín, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služba cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 9. 12. 2010, čj. CPR-13259-1/ČJ-2010-9CPR-C218,

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 14. 9. 2010, čj. CPUL-01343-21/CI-2010-044064, zrušila Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorát cizinecké policie Rumburk, podle § 46 odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), platnost povolení žalobkyně k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání a současně jí stanovila lhůtu 30 dnů k vycestování; důvodem bylo pravomocné odsouzení žalobkyně za spáchání úmyslného trestného činu.

Policie České republiky, Služba cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie, dne 9. 12. 2010 pod čj. CPR-13259-1/ČJ-2010-9CPR-C218 zamítla odvolání žalobkyně a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že podmínky pro zrušení povolení k dlouhodobému pobytu byly splněny, neboť pravomocné

odsouzení žalobkyně za úmyslný trestný čin bylo prokázáno a ke dni vydání rozhodnutí nedošlo k zahlázení odsouzení.

V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalobkyně nejprve shrnula průběh správního řízení, následně namítla jeho nezákonnost. Uvedla, že ve své trestní věci podala podnět ke stížnosti pro porušení zákona (tím zpochybnila presumpci správnosti trestního příkazu), a zdůraznila, že zrušením povolení k dlouhodobému pobytu a následným vycestováním by stížnost ztratila svůj smysl. Žalobkyně dále namítla, že žalovaná porušila § 2 odst. 4 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) a že její postup neodpovídal okolnostem případu; ve veřejném zájmu nemůže být zrušení povolení k pobytu osobě, která trestný čin nespáchala, a k vydání pravomocného trestního příkazu proti ní došlo v důsledku porušení zákona soudem. Žalobkyně proto navrhla, aby soud žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil.

Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě uvedla, že obdobné námítky žalobkyně vznesla již v odvolání a odvolací správní orgán se s nimi dostatečně vypořádal, a proto plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a ztotožnila se s ním. Navrhla soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu, konkrétně z výpisu z evidence rejstříku trestů ke dni 9. 12. 2010, soud zjistil, že žalobkyně byla trestním příkazem vydaným Okresním soudem v Děčíně dne 10. 2. 2010, pod sp. zn. 3 T 4/2010, odsouzena mimo jiné za trestný čin ublížení na zdraví dle § 221 odst. 1 trestního zákona (zákon č. 140/1961 Sb.) k trestu odnětí svobody v trvání pěti měsíců s tím, že výkon trestu jí byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvanácti měsíců; trestní příkaz nabyl právní moci 17. 4. 2010.

K projednání věci soud nařídil jednání.

Žaloba není důvodná.

Novelou zákona o pobytu cizinců provedenou zákonem č. 427/2010 Sb. došlo s účinností od 1. 1. 2011 ke změně věcné příslušnosti ve věcech povolení k dlouhodobému pobytu. Namísto Policie České republiky, oblastních ředitelství služby cizinecké policie, je k řízení v prvním stupni příslušné ministerstvo vnitra. Nadřízeným orgánem ve věcech, v nichž ministerstvo vnitra rozhoduje v prvním stupni, je dle § 170a zákona o pobytu cizinců Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Pasivně legitimovaným subjektem se tudíž dle § 69 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“) ze zákona stala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

Podle § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 31. prosince 2010 zruší policie platnost povolení k dlouhodobému pobytu, jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 1. 2012, čj. 8 As 34/2011-85, konstatoval, že „z dikce § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců plyne, že správní orgán není oprávněn rozhodovat o tom, zda dané ustanovení bude s ohledem na specifika věci v konkrétním případě aplikovat“. Citované ustanovení nedává správnímu orgánu možnost správní úvahy, aby v každém jednotlivém případě posuzoval, zda cizincem spáchaný úmyslný trestný čin bude (či nebude) představovat důvod pro zrušení povolení k dlouhodobému pobytu. Pokud byl tedy cizinec pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, a v té době přitom disponoval povolením k dlouhodobému pobytu na území České republiky, byl správní orgán povinen toto povolení zrušit.

V nyní posuzovaném případě bylo prokázáno, že žalobkyně spáchala úmyslný trestný čin ublížení na zdraví, za což byla následně pravomocně odsouzena; v době vydání napadeného rozhodnutí nebylo její odsouzení zahlázeno. Správní orgány proto postupovaly

v souladu se zákonem, když poté, co zjistily naplnění podmínky dle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyni zrušily.

Soud nepřisvědčil námitce žalobkyně týkající se stížnosti pro porušení zákona, neboť na zákonnost výše uvedeného postupu správních orgánů nemá žádný vliv. V této souvislosti soud upozorňuje na skutečnost, že stížnost pro porušení zákona je oprávněn podat pouze ministr spravedlnosti. Žalobkyně tak mohla iniciovat jen podnět k jejímu podání, čímž však nedošlo k zahájení řízení o stížnosti před Nejvyšším soudem ani k následkům, které žalobkyně v žalobě popisuje. Vzhledem k tomu, že řízení o stížnosti nebylo zahájeno, neměly správní orgány žádný důvod pochybovat o zákonnosti pravomocného trestního příkazu jakožto veřejné listiny.

Námitka žalobkyně o porušení zásady souladu vydaného rozhodnutí s veřejným zájmem a s okolnostmi daného případu není důvodná. Jak soud již několikrát zdůraznil v odstavcích výše, správní orgány postupovaly podle zákona a nebyly oprávněny rozhodnout jinak, neboť zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu cizince je v případě jeho pravomocného odsouzení za spáchání úmyslného trestného činu obligatorní, a správní orgán takové rozhodnutí učinit musí. Žalobní bod, jímž žalobkyně v souvislosti s porušením § 2 odst. 4 správního řádu jen okrajově a velice neurčitě podotkla nesprávnost vydaného trestního příkazu a který nepodložila žádnými důkazními prostředky, na věci nic nezmění; zákonná podmínka pro zrušení povolení k pobytu byla tedy naplněna.

Žalobkyně se svými námitkami neuspěla; jelikož v řízení nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, soud zamítl žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. května 2015

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková